

ڪس گبرے ٻه گاريءَ نئيل ايت

جوزپائن پينے
رجانکار: جمال بلوچ

بلوچي اڪيڊمي ڪوئٽه
عدالت روڊ، ڪوئٽه

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدئے اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

اے کتاب جو زپائن پینے ۽ ”Stealing the Hills“ انت کہ
جمال بلوچ ۽ بلوچی ۽ رجانک کتگ۔

گس گبرے پہ گاری ۽ نیل ریت
(گداڑک)

جمال بلوچ

۲۰۲۰ء

ISBN # 978-969-680-129-0

نہاد: =/100 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب چہ میراث پر ننگ پر پریس کراچی ۽ چاپ کنائینگ ۽ شنگ کتگ۔

لڑ

- 5 ..... لبرزانک ءُر جانک
- 6 ..... ماد نین راه
- 9 ..... اولی در
- 10 ..... دومی در
- 12 ..... سیمی در
- 15 ..... چارمی در
- 18 ..... پنچمی در
- 20 ..... ششمی در
- 24 ..... ہفتمی در
- 27 ..... ہشتمی در
- 30 ..... نہمی در
- 33 ..... دہمی در
- 37 ..... یازدہمی در

41	..... دوازدهمی در
45	..... سینزدهمی در
49	..... چاردهمی در
52	..... پانزدهمی در
56	..... شانزدهمی در
58	..... هجدهمی در

لبزانک ۽ رجانک

رجانک ڪاري ڪي انچين ازمي ڪه دو جتائين ڏيهه، چاگر ديا دوزند ۽ دودمان ۽ گول وڙي نه وڙي ۽ نزيڪ ڪنت۔ اے ازم دورا جاني نيام ۽ نزيڪي ۽ پجاروڪي ۽ پهل ۽ ڪه آيڪي دومي ۽ باره ۽ تاں حد ۽ سر پد بوت ڪن آنت۔ کجام زبان به بيت آئي ۽ رجانک ڪنگ ۽ معنا ايش انت ڪه تو دريگي ياد روازگي بوج ۽ ڪه يڪ راجي دومي راج ۽ جيرگ ۽ سا چشتي رپڪ ۽ رهايا به گندريت، چارگ ۽ مارگ ۽ وڙ ۽ پهايا در به بارت۔

رجانک ڪاري ۽ تڪ ۽ سبب باز آنت، بله يڪ سبب يه ايش انت ڪه دو چاگر ديا ڏيهه ۽ روچ روزيني زند يا سا چشتي فڪر ۽ همگو نكي رجانک ڪار ۽ لاچار ڪنت ڪه آ دوئين چاگر داں رجانک ۽ دروشم ۽ نزيڪ بيارايت ۽ ديم په ديم به ڪنت۔ اے وائمين حبري ڪه رجانک ڪاري يڪ سڪ گزائين ڪار ۽، پر ڪار ۽ دوئين زباناني سرا همڪمين دست رسي در ڪار انت۔ هر زبان ۽ وتي بتل، گالرتچ ۽ اے دگه بند ۽ بوج بنت ڪه اے گلاني حياں رجانک ڪار ۽ دارگي انت۔

اے ڪسانين ڪسه ڪه من ونت، من هم سر پد باں ڪه جمال بلوچ رجانک ڪاري ۽ ازم ۽ بستار ۽ سر پد ۽ آشنا انت۔ من اُميت ڪناں ڪه جمال بلوچ اے شاهگانين پڙ ۽ ديمتر ۽ هم هم رنگ ۽ ڪار ڪنت ۽ وتي حق ۽ ادا ڪنت، چيا ڪه بلوچي زبان ۽ جوانين رجانک ڪار حسابي آنت ۽ آهاني تها جمال بلوچ ۽ و تا هو ار ڪنگ۔

جمال جان! تئي جهد به مُزنه انت، اے ماڏنن راه ۽ يله مه دے۔

بلوچي سبز بات
منظور بسمل

ماد نہیں راہ

زانگ وانگ ء کشک پند بُرگ ء دپ کپ ایت۔ اے راہ ء جنجالاں ہما کس
 زرت کنت کہ آزانگ ء جگ ء گردن ء کنگ ء ہائیک ء وتی باطن ء رو دین ایت۔
 زندء مول، زندء لوٹانی بندیک بنت۔ اگاں کسے زندء لوٹانی چکاس ء پُہل (Bridge)
 ء بہ گوزایت ء انگت ہے راہ ء مسافر بہ بیت۔ تہ الم ء آوتی راجمان ء درد واری ء
 جُہد ء کنت۔ باگ واہند ء اسپُست ء کٹ ورگی انت، نہ کہ سبزی ء ندرگ کنگی
 انت۔ وانندہ ء وتی حق ء نف، ہمسایگ ء، راجمان ء، ء مُلک ء لوٹ، واہشت ء نف
 دیم ء ایر کنگ ء پند بُرگی انت۔

اگاں آاے چیزاں ذاتی لوٹانی سبب ء سرگوز کنت ء وانگ ء آپ ء گولو
 جان شود کنت گڑازانگ ء سالونکی گداں ز بہر بیت۔ ذاتی لوٹ، حق ء ناحق، زندء
 راستیں رہنداں سرگوزی ء دگرانی گردناں گدو بندگ ء دیم ء روگ، وانگ ء نام ء
 زانت ء سیاہیں کفن گور ء دیگ ء چہ زندے کشک ء سبزیگ ء۔۔۔ پہ و تا پر کنگ ء پہ
 دگر ء سر کنگ ء پہ وتی راجمان ء ہف کن ء ہچ کنگ ء درور انت۔ زانتکار گوش انت
 کہ (A Little knowledge is dangerous) بزاں کم زانش حطرناک
 انت۔ مرچی مئے راجمان ہے نادراہی ء بوک ء دپ جنگ۔

گوش انت کہ گوشت حراب بیت گڑاوادے کن انت۔ اگاں واد حراب

بہ بیت گدا درد چو شوک و بے درمان بیت۔ یک نادرانی یے ناڈ جنان کنت و سرء پے
 بازیں نادر اہیاں کش ایت۔ اگاں راست و آدینک و مئے راجمان و بہ چارے۔۔۔
 ابید نادر اہاں ہیچ نہ مان ایت۔ مردم ہے چرت و در آتک نہ کن آنت کہ کمان چیا تیر نہ
 بارت۔۔۔؟۔۔۔ بلئے کس اے نہ چار ایت کہ عیب ماں باسکان انت۔ میل (ship)
 جانشو و رفتار و پند بر ایت، نابودیں جانشو و میل تر پیزوران کنت و رید گیس جانشو و
 میل بر پف پوشیں زر و سینگ و دران کنت۔

مرچی مئے وانگ جاہ نودر براں مردم کنگ و نہ آنت۔ بلکن بالادانی
 کا گدیں دماگاں نادر اہی در نرنگ و آنت۔۔۔ نودر بروانگ جاہاں رو آنت بلئے انسان
 جوڈ نہ بنت۔۔۔ ماراچی نام دیگ بیت کہ مئے وانگی برورد چیر دالکوچی (corruption)،
 جان ڈزی، بے جہدی، انڈال برسی، برات و پاد کٹی، من نہ کشتک و حلا رنہ بنگ و
 دود، دگر و گردن و پاد ایر کنگ و زند کنگ و جہد، بے ایمانی، کم مارشتی و بے مارشتی،
 بے زانتی، بے شور بندی، یک و یکی و ناتپاکی، بے وانگی و بے پہمگی، ناواندگی و بے
 زانندگی مئے وانگ جاہانی داتگیں داد آنت۔ اے رہند بہ گندے زندگ بو نگ و نیم
 کرن بہ دنت۔ بلئے زندگی کنگ و روژنائیں پندے نہ دنت۔۔۔ و زندگی سبزینگ و
 راہ زانش و کو اے انت۔

شریں زانش (Good Education) چہ وانندیں استاد اں رس ایت۔۔۔
 کجام زانش۔۔۔؟ ہما زانش کہ آئی و پہناتاں ابرم و نودر بر و زند و گوازینگ و جند و
 چاگرد و راجمان و ہم گز نچیں لوٹ مان بہ بنت۔

انسان و نیک راہ (Religion) مردم گرمی و عقل، فکر و رُوم و جہد و

کوششت آئی ء سلاہ بہ بنت۔ منزل ء ثن ء ہٹار مہ نج ایت۔ ابرم ء رہ بند، انسان دوستی، ایمانداری، پہ گمک ء ساڑی ء پہ زانش ء بہر ء بانگ ء دوبال بہ بیت۔ وش تہی، نیک نیتی ء صاف دلی ہم چہ وانگ ء کوار ء سبز آنت۔ ہر جیڑہ ء جوان مردی ء تو جیل ء بلم ء گور ء دیگ ء پو ہتو فکری دز پیش ایت۔

جوانیں زانش توانائیں بالاد ء وت حشک ء نندنگ ء نئیل ایت۔ مردم پہ کرد ء اداکنگ ء الم ڈبوزیر آنت۔ لوگ، راجمان ء راج بے مردم نہ بنت۔ دُرستانی زندگ دارگ ء ہاترا ذمہ واریانی جاگ وانندہ ء سر پدایں بالادان پونگی آنت۔ ہر مرگ پہ بال وت۔ ہر کس ہما بار ء بد ء بہ کنت کہ آئی ء باسکے آرزورت بہ کن آنت۔ دنیا انسان ء ہیل کاری ء آسراتی دات ء کردے پیلوکنگ ء تلوئے ہم۔ ہر کس ہرچی کش ایت، ہمارن ایت، گلہ ء جاہ ء ارزن نہ رن ایت۔

گڈ سر ء من اے گداڑک ء رجانک کنگ ء جہل ء نبشتہتہئیں واجہانی منت ء گراں کہ چریشاں۔۔۔

☆ واجہ منظور بسمل ء اے گداڑک ونت ء چار دانک نبشتہ گت۔

☆ واجہ سیلان لال بخش ء اے گداڑک ء گالسنج کنگ ء ڈبہ وتی کوپگاں زرت۔

☆ واجہ عمران سعید (جیونی) ء اے وانگی ء سرتاک جو ڈگت۔

جمال بلوچ

31/08/2019

شمبے بل نگور

اولی در

منی عمر سیزده سال ات۔ آہاں مئے میتگ ء سوتکال ء کہن جینی (coal mining) ء کار بندگت۔ مئے بازار ء بازیں مردم ”سوتکال ء کہن کار جاہ“ ء کار ء ات انت۔ منی کماش ء منی دوئیں براتاں ہم ہمے کارگت۔ ہر روج آہاں داں کوہ سر ء (پہ کار ء) پند بُرات۔ آہاں کہن جت ء کارگت، لاپ ساکن ء وہڈ ٹیلینت۔ سوتکال کشی ء کہن جینی پئیں کشیں کارے ات۔

”سوسن! اے گرانیں کارے“ منی کماش ء گوشت۔ وہدے کہ سوتکال ء کار بند بوت۔ ہر کس ملور ء گمیگ ات۔ سالانی سال کہن جنانان کارگتگ ات ء زندگوازگ ء ات۔

پد ایک آدینگے ء روج ء منی کماش ء براتاں چہ کہن جینی کار جاہ ء حد ا بند ء نیمگ ء نمدی یے گون ات، لوگ ء اتک انت۔
واجہ!

منی کار جاہ ء بازیں سال کارکنگ ء منت واراں۔ اے گپ ء گوشتگ ء بڑنیگ آں کہ مئے گور ء بازیں بن مال نیست کہ ماکار ء بر جاہ بہ داریں۔ سوتکال ء کہن بند بونگ ء انت۔

حداء امان ء ات۔

برائے اورٹن

دومی در

ہشت صد مردم سو تکال ء کہن ء کار ء ات انت۔ دُرستانی کار شُت

انت۔ آ بے کار بوت انت۔ مردمانی زَر ہلاس بوت انت، ہمے چست ء ایراں بازار ء
لہتیس دُکان ہم بند بوت۔

سداں مردمانی ہماہی ء منی کماش ہم کار ء شوہاز ء دران ڈیہہ بوت۔

”من پیر مردے آل، منی بحت نی جاہ نہ جنت۔ من ء دگہ کار دست نہ گپ
ایت۔“ رُوگ ء پیسر آئی ء دَر اَینت۔

منی برات برینگم ء شُت انت۔ برینگم برطانیہ ء مستریں شہراں چہ یکے۔

ہمود ء پہ کار ء پنگ ء درپہ در بوت انت۔

منی مات ء پت اے بابت ء سگ ٹور ء گمیگ ات انت۔ سبھیں ورنایاں

یک یک ء مئے میتگ یل دیان کُت۔ منی مات ء پت مُدام نہ گیگیں جاوراں مونجان

ات انت۔ آہانی بچکندگ ء سنج ء دانگ ات۔ منا ہم ٹوری مارشتاں امبازاں زُرنگ

ات۔ اے ساہ گریں جاور ء دراگ ء دیر روگ ء استین منی دل ء حیالاں بندان

ات۔

من ء منی دزگوہار جولی پہ سیل ء سواد ء کنڑی پارک ء شُت ایں۔ کنڑی

پارک تر ء تاب ء ڈول داریں جاہے ات۔ اے جاہ پہ تر ء تاب ء سبھیں زند ء

جنجالاں بے حال کنگ ء شر ء براہ داریں جاہے ات۔ کنڑی پارک مئے بازار ء ڈن

میلے پند ء ات۔

اگاں کسے کوہ ۽ سر ۽ پارک ۽ بہ روت گڑا آجہل ۽ مئے کسانیں بازار ۽
 ندرگ ۽ پہ جوانیں وڑے ۽ کت کنت۔ دیر میلانی میل پر اہ ۽ شاہگانیں سر کگیں
 ڈن چو چیر کچ ۽ ڈگار ۽ دل بند ۽ پیچ انت۔ اے کوہ سر ۽ بزیں در چکانی ساہگ پہ نندگ ۽
 گپ جنگ ۽ ۽ دنیا ۽ ہر غم ۽ بے حال کنگ ۽ بے راہیں (شریں) جاہے ات۔

سوت کال ۽ کہن ۽ بند نگ ۽ پد من ۽ جولی ہر روچ کنڑی پارک ۽ شت آل ۽
 ہمود ۽ نشت آل۔ میتگ ۽ لوگ لوگ ۽ ندرگ غم ۽ اندوہ ۽ کسے پیش دارگ ۽ ات۔
 ”ہر گس گمیگ انت“ جولی ۽ گوشت۔

”من زان آل منی مات ۽ پت گمیگ انت۔ چیا کہ منی برات ادانہ انت“ من
 گوشت۔

”منی کماش ۽ گور ۽ مرچاں باز و ہد است۔ آنہ زانت کہ آچی بہ کنت“ جولی ۽
 درائنت۔

”مارا بازیں روزگار مئے میتگ ۽ لوٹ ایت“ من ہر ورناء در پہ دری مار ات ۽
 گوشت۔

”ہو۔۔۔ دزست روزگار لوٹ انت۔“ جولی ۽ گوشت۔

پداہفتنگے نہ گوست کار مچ بو ان بوت۔ پہ ہر گس ۽ کار ۽ روزگار ۽ کورے بوتک۔

سیسی در

ہے نہ گیگیں جاوڑا ات کہ مسٹر بیچ نا میں مردے مئے بازار اے اتک۔ آ
 وتی مز نیں موٹل کار اے تاچینانان اے بازار اے نیام اے شت اے اوشات۔
 آٹپال گیس (ڈاکخانہ) اے شت اے اودا آئی اے ہر کس اے گوں گپ اے تران گت۔
 پدا آنگن اے دکانے اے شت اودا آئی اے باز زر حرچ گت۔ دکان اے ڈیل اے زال نشنگ
 ات۔ آئی اے سامان ڈبہ یے اے مان گت ات۔
 سپر مارکیٹ اے مسٹر بیچ اے سمہیں کارداراں گوں گپ جت اے وردنی چارات ات۔
 ”نہاد چون ات؟“ آئی اے زر شہار دات ات اے کسے اے جت گت۔
 ”شر نہ ات، چہ سو تکال اے کہن اے بند بونگ اے پد زر اے جند گار ات“ کاردارے اے
 در اہنت۔
 ”سو تکال اے کہن بند بوت؟“ مسٹر بیچ اے جت گت۔
 ”پریشان مہ بہ ات“ آئی اے گوشت۔
 آئی اے بہا زر تکلیں چیز مز نیں کارٹونے اے مان گت ات۔
 ”چاگرد بدل بونگ اے دیر نہ کن ات“ آئی اے دکاندار اے گوشت۔
 من دیست مسٹر بیچ دگہ دکانے اے شت۔ آئی اے باز گوشت بہا زرت۔ اودے مردماں
 گوں گپ اے تران اے ہم گت۔ ہر کس اے آئی اے وش تہی اے بدل گوں بچکندگ اے کندگ
 اے دزو شم اے دات۔

دومی روچ ء من جولی ء ہمراہی ء کوہ سر ء کنڑی پارک ء شت آں۔ من
آئی ء مسٹر بیچ ء بابت ء گوشت۔

”مئے بازار ء مردے گوں وتی بلاہیں موٹل ء اتلگ، آئی ء باز سامان پہ بہا زرت
انت ء گوں ہر کس ء وش گئی کنان ء دکانانی تڑ ء تاب ء ہم گنگ۔“
”اے شریں گپ ء۔۔ آہتیں دکانانی بیچ بو نگ ء سبب جوڑ بوت کنت“ جولی ء
گوشت۔

”ہو“ من گوشت۔

”منا گرماگ ء ادا برز ء نندگ سک وش بیت ء جہل ء بازار ء ندارگ کنگ چوں زیبا
انت زاناں“ من چوشیں وٹیں ندارگ ء چم دیر جت انت ء گوشت۔
”دومی نیمگ ء کوہانی ندارگ ہم دل سارت انت۔“ جولی ء گوشت۔
پد اما مسٹر بیچ شموشت، گپ گپ ء زڑانی واجہ ء گپ گار بوت۔

گرماگی موسم ات، من ء ء جولی ء پادگشت سک وش بوت۔ روچ گرم ات انت۔ ما
دڑچکانی چیر ء نشت ء گپ جت ء کند ات۔

پدادگہ روچے منی مات ء حالتاک بیچ گت۔ آئی ء مسٹر بیچ دیست۔ ”بچار“
۔۔ اے ہما شریں مرد کار انت“ مات ء گوشت۔

”اے سئے ء چار روچ پیسر ء سپر مار کیٹ ء ات۔۔۔ یات انت ترا۔۔؟“

آئی ء وتی گپ ء گپ ء پر کنان ء گوشت۔

”اشی ء عکس چیا حالتاک ء اتلگ۔۔۔؟ منی کماش ء جسٹ گت۔ ماسیئناں

مسٹر بیچ ء عکس چار ات۔ حالتاک ء نبشتہ ات کہ ہمے سیر ء زرداریں مرد کہ نامی

مسٹر بیچ انت، کوہنیں سو تکال ء کہن ء بہا زیرگ ء انت۔

”نی ہر کسی واسطہ کار ء روزگار بیت“ منی مات ء بچکندی دُروشم ء پزلیس

ات۔

”من نہ زان آل آچیا سو تکال ء کہن کار جاہ ء بہا زیرگ ء انت“ کماش ء

درا ئینت۔

”نی گیشیں سو تکال زمین ء چیر ء پشت نہ کپتگ، من بیچ سر پد بونگ ء نہ

آں کہ آچیا بہا زیرگ انت ء“ منی کماش ء وتی دیم کڑ چک گت ء وت ء جُست ء مارا ہم جیڑگ ء پر ماگ ء ات۔

دومی روچ ء ہر کس ء مسٹر بیچ ء بابت ء گپ ء تران گت۔

”آدیوانے برجم دارگ ء انت۔ مئے بازار ء ہاترا کُتگیں شور بند یانی بابت ء

گوں ہر کس ء حال ء احوال کنگ لوٹ ایت“ جولی ء گوشت۔

”تور وگ لوٹ ء۔۔۔؟“ من جولی ء راجُست گت۔۔۔

”انہاں۔۔۔ اے چُشیں دل جپیں دیوانے نہ انت۔۔۔“ جولی ء گوشت۔

پدا کمو جیڑگ ء پد آئی ء گوشت۔۔۔

”بلئے من روگ لوٹ آں۔۔۔ مسٹر بیچ ء جوڑ کُتگیں شور بند یانی بابت ء زانگ لوٹ

آں۔۔۔ آداچی کنگ لوٹ ایت۔۔۔؟“

چاڑمی در

مسٹر بیچ ء چرچ ء گور ء ہال ء بلاہیں دیوانے برجم داشت۔ آدروازگ ء گور
 ء اوشات ء پپہ ہر مردم ء بچکندے در شان کت ء پپہ ہر کس ء وش اتک ء ”ہلو“ گوشت
 ء۔ دستے چلنڈینت ء پپہ ہر کس ء پُر مہریں چٹاں گوں بچکندے در شان کت۔ ہال ء
 کُنڈے ء بلاہیں ٹیلے ایر ات۔ آئی ء سر ء پپہ مردماں وش تا میں ورگ ایر ات انت۔
 ودیکہ دیوان بندات بوت۔ مسٹر بیچ ء وت گپ نہ کت۔ ورنائیں جنکے
 مردمانی دیم ء پاد اتک ء اوشات۔ آپر کشش ء براہ دار ات۔ انچو کہ آئی ء گپ ء
 تزان بندات کت۔ آئی ء وشیں گپاں ہر مردم ء دل کوار ء کت۔ آئی ء مسٹر بیچ ء شور
 بندی کہ کوہنیں سونکال ء کہن ء کار جاہ ء ماڑی ء بابت ء ات، گیشواری تزانے کت۔
 وتی تزان ء نیام ء آئی ء گوشت ”مسٹر بیچ نی سپر مار کیٹ ء ہم حد ابندانٹ۔
 نی ادا بازار سر روزگار بیت“

وہد باز گوستگ ات۔ مردم پپہ ورگ ء توار پر کنگ بوت انت۔ آہاں دم
 بُرتگ ات۔ مسٹر بیچ ء شور بندی پر آہاں پُر کشش ء دل جب نہ ات انت۔ گڈ سر ء
 ورنائیں جار چین کہ مسٹر بیچ ء شور بندیاں پریچک ء ات، درائینت ء ”مسٹر بیچ
 کنڑی پارک ء دیم ء کوہ ء ہم بہا زیرگ ء انت۔“

آئی ء وتی دست ء نبشنگیس گشتانک ء کاگد یک کرے ء ایر کنان کت انت
 ء دیوان ء ہلاسی ء جار جنان ء گوشت ء ”شمے منت ء گر آں کہ شمارا گوش
 داشت“

”شماراپس سرپدبے ۽ رسیپین ات“ پُشت پُشت ۽ نشتنگیس کماشے ہرم گپت ۽ گوشت
 ۽۔ آکماش 90 سالی جورج ات۔

”من تئی گپت ۽ سرپد بونگ ۽ نیاں“ کساں سالی جنک ۽ درائینت۔

”مسٹر بیچ چیا کٹری پارک ۽ گور ۽ کوہ ۽ بہا زیرگ ۽ انت؟“ مسٹر جورج ۽ جُست
 کت۔

ورنائیں جنک ۽ دیم سہر ترات۔ آئی ۽ مسٹر جورج روک روک ۽ چارات۔
 ”اے تئی جیڑہ نہ انت“ آئی ۽ گوشت۔

”اے منی جیڑہ انت“ مسٹر جورج ۽ ہرم۔ گران ۽ گوشت۔ ورگ ٹیبل ۽
 سر ۽ ایرات انت۔ مردم شدیگ ات انت۔ آورنائیں جنک ۽ مسٹر جورج ۽ گڈ سری
 گت ۽ نیشاں شزار ات انت۔ آہاں لوٹ ات کہ کماشیں جورج نی گپاں گونڈ بہ
 دارایت ۽ بس بہ کنت۔ آہانی پُشت کپتنگیس واہگ ہمیش ات کہ اے وشیں ورگاں
 بہ ورائنت ۽ واتر بہ کن انت۔

ورنائیں جنک ۽ مسٹر بیچ چارات۔ مسٹر بیچ چہ اوداپاد اتک۔

”گڑامارو ایس سو تکال ۽ نوکیں کہن ۽ کار ۽ بندات کناں“ آئی ۽ گوشت۔

”اے ڈگار ۽ چیر ۽ دگہ گیشتریں سو تکال مان نیست“ مسٹر جورج ۽ دننان
 نجینت انت ۽ گوشت۔

”مُچ انت، جہل ۽ دیر نہ انت۔ ما ایشاں ارزانی ۽ کش ات کن ایں“ مسٹر بیچ
 ۽ درائینت۔

”مئے کٹری پارک ۽ جی بیت؟ منی حیاں ۽ کٹری پارک تباہ ۽ برباد بیت“
 جورج ۽ جُست کت۔

”انناں ایشاں بیچ نہ بیت۔ ادا پہ ہر کس ء کار ء روز گار بیت“ مسٹر بیچ ء پستو

دات۔

من دل ء جزم آں کہ مردم کوہیں تلمار ء تئی دیم ء مک بنت، ترا کوہ ء بہا
زیرگ ننیل انت مسٹر جورج ء گوشت۔

”ہاہاہا۔۔۔ تو کماش پشت کپتنگ ء۔ من کوہ زی پہ بہا زرتگ“ مسٹر بیچ ء گوشت۔

مسٹر جورج ء گیشیں ہیچ گپ نہ جت۔ مردم پاد اتک ء دیم پہ ورگاں شت
انت۔ مردماں ورگ وارت ء یک یک بوت انت۔ من تچان ء لوگ ء شت آں۔ منی
کماش ہموداآت۔ من وتی کماش ء دیوان ء سہمیں حال دات انت۔ آئی ء مسٹر جورج ء
سر ء کنڈات ء پدا گوشت ء ”مسٹر جورج بدلی نہ لوٹ ایت“

”انناں چش نہ انت، مسٹر بیچ گیشیں کنگ ء انت۔ آکٹری پارک ء دیم ء
ڈولداریں کوہ ء تباہ کنت“ من درآینت۔

”مردمانی لوٹ ء درکار، کار ء روز گار انت۔ کوہ نہ انت“ مات ء گوشت۔

مات ء پت جذباتی ات انت۔ من وتی گپ پدیتک انت ء چہ لوگ ء در
اتک آں۔

پنچھی در

دومی روچ ء من بازار ء پہ نیادی یے ء ٹنٹاں۔ ہر کس ہے گپت ء تزان ء
 ات۔ بازار ء ہر دکاندار مسٹر بیچ ء تو سیپ ء کنگ ء ات۔ من ء جولی ء کوہ ء بابت ء
 گپت ء تزان گت۔ بیچ گس مارا گوش دارگ ء تیار نہ ات۔ مسٹر بیچ ء ہر گس ء رشوت
 دات کہ آہاموش بہ بنت۔ ہر کسے خیال ہمیش ات کہ مسٹر بیچ شتریں مردے۔ پدا
 مسٹر بیچ ء پہ وتی کارانی ہاتر ء مردم ء پیٹنگ بند ات گت۔

جار

مارا پہ وتی سو تکال ء نوکیں کہن ء کاردار پکار انت۔ پہ شام شتریں ء نف ء کارے۔

شتریں کارے۔ واہگ داریں مردم مسٹر بیچ ء گوں اے نمبر ء حال ء احوال
 بہ کن انت۔

011928756

صدانی مردماں روزگار در کار ات۔ وہدیکہ مسٹر بیچ ء مزنین موٹل ء گوم
 ء بازار ء چکرے جت۔ آئی ء را مردماں چارات ء بچکند ات۔ ہر گس ء پرائی ء کار
 کنگ لوٹ ات۔ ساچان ء گڈ سر ء روچے ء من ء جولی پہ تر ء تاب ء کٹڑی پارک ء
 ٹنٹاں۔ اے وش ء دکشیں گرماگی بیگا ہے ات۔ ”اوداہ چار۔۔۔“ آئی ء مسٹر بیچ
 کوہ ء نیمگ ء لنگک شہار دیان ء گوشت۔ مابلاہ بلاہیں ڈمپر کوہ سر ء دیست انت۔ اے
 پریشانی ء گپت ات۔ ”انگہ وہد نہ گوشتگ پہ اشی ء دارگ ء“ جولی ء گوشت۔

”بیا لہتیں پوسٹر اڑکن ایس آہاں شنگ کنیں“ جولی ء مناچار ات ء گوشت۔

”شتر۔۔۔ جو اینیں سو جے۔۔۔ گڑا مارا باند اہر وڑ ء کار بند ات کنگی انت۔

مئے گور ء دمانے ہم نیست“ من گوشت۔

مالوگ ء واتر گت۔ منی کماش ہم چہ مسٹر بیچ ء کار ء لوگ ء سر بوت۔ آئی ء

وتی اولی پگار گون ات۔ آئی ء سبھیں زر منی مات ء دات انت۔ مات ء زر چارات

انت۔ ”ڈرستیں زر ہمیش انت؟“ آئی ء جُست گت۔

”ہو“ پت ء گوشت ڈرست ہمیش انت۔

آاے پگار ء گول د لجم نہ ات۔

”اے ونیم پگار انت“ من ڈراہینت۔

”من زان آل۔۔۔ بلئے کوریں چم ء آرسے باز انت“ کماش ء ارزاں تے ء گوشت۔

”بلئے مسٹر بیچ سیر انت۔ آتر اے زر اں چہ گیشتر دات کنت“ مات ء گوشت۔

”اھاں، آانچو سیر انت، آوتی کار داراں باز زر نہ دنت“ من گوشت۔

”مسٹر بیچ زر دل ء نہ کپ انت۔ کار داراں دمانے پہ چاہے ورگ ء نہ رس

ایت ء سبارگ ء نیم کلاک دیگ ء انت۔ اے شتریں عمل ء نہ انت۔“ من وتی

دانک پہ اے جیرہ ء گونڈ نہ داشت انت۔

”منی حیال ء سو سن!۔۔۔ تو راست گوش ء“ مات ء گوشت۔

”مسٹر بیچ شتریں مردے نہ انت، من گول اے زر اں تیوگیں کہول ء

واستہ ورگ زرت نہ کن آل“ مات ء شزاری داب ء اے دانک گوشت انت۔

”مارا آدارگی انت، چریشی ء پیسر کہ آئے میتگ ء تباہ بہ کنت“ من گوشت۔

ششمی در

سوتکال ء کہن کار جاہ ء سیاہیں دینگ چو جمبر ء مئے بازار ء سر ء ہر روج بال
 ء ات انت۔ بازار ء سیاہیں شپے ء مان شاننگ ات۔ چک ء چپیل سیاہیں دوتال ناڈراہ
 کنگ ات انت۔ بلاہیں ڈمپراں نوکیں ماڈن ء کوہ ء بہ گرداں بازار ء اے سر ء
 گوشادی ء رو ء آگت۔ کوہ ہم سیاہ ات انت۔ بلئے مسٹر بیچ ء گوشاں مورے ء ہم نہ
 وارت۔ آئی ء بس مئے کوہ ڈزگ لوٹینگ ات۔

من پہ جولی ء گند ء نند ء آئی ء لوگ ء شت آل، ما بازار پوسٹر ز رنگ برنگی
 جوڑ کنگ ات۔ مالوٹ ات کہ مسٹر بیچ کلونڈ کائی ء بند بہ کنت۔ مئے پوسٹراں یکے ء
 نبشتہ ات کہ:

”مسٹر بیچ مئے کوہاں ڈزی کنگ ء انت“ ء دومی اش ات کہ
 ”مسٹر بیچ ء مز نیں ڈمپر دارگ بہ بنت“

ماے پوسٹر بازار ء دکان داراں دات انت کہ آیشاں وتی دکانانی دیم ء بہ ڈرنج
 انت۔ بلئے آہاں مہ کن گت ء گوشت اش ”مسٹر بیچ مئے دکاناں باز سامان زیرایت“۔
 کس مئے پوسٹراںی زیرگ ء تیار نہ ات۔ مالوگ ء شت ایں ء پوسٹروتی
 دریگ ء سر ء ایرگت انت ء لہتیں دمک ء دراں جت۔

مئے بازار ء حالتاک (the evening post) ء مئے عکس کش ات
 انت۔ ”کار ٹہان انت“ جولی ء گوشت۔

مردماں مسٹر بیچ ء شہور بند یانی سرپدی بند ات گت۔ راہ گوزے ء مئے
 پوسٹر چارات انت ء گوشت ءے ”شمار است گوش ات مسٹر بیچ مئے کوباں دُزگ ء
 انت۔۔۔ من شئے زہر شانی ء شئے مُک ء گت کن آل؟“
 ما آئی ء راوش اتک گت۔۔۔ دگہ بازیں مردماں مئے مُک کنگ ء نیت پدر
 گت۔ مسٹر بیچ مردمانی دل ء درایان ات۔

دگہ کسے ء گوشت ”من ء مسٹر بیچ دوست نہ بیت۔ بلئے من وتی روز گار ء
 یلہ دیگ نہ لوٹ آل۔۔۔ پمیشکہ من شئے مُک ء گت نہ کن آل“
 مسٹر بیچ ء سپر مارکیٹ ء چیزانی نہاد گران ات۔ مردمانی گور ء بازو نیست
 ات۔ مسٹر بیچ ء ہر کسے ززانی بیچ گرگ ء جُہد گت۔ آوتی مزنیں موٹل (گاڑی) ء سوار
 ات، بازار ء تزان بوت۔ پہ ہر کس ء پکندے درشان گت۔ آئی ء موٹل مزن ات۔
 شنبے (Saturday) ء سہب ء مازہر شانی ء نیت کنگ ات۔ من ء جولی ء
 پہ مردمانی دست ء کنگ ء بازیں پوسٹر ز جوڑ کنگ ات۔ زہر شانی ء روانک ء مردماں
 سک کو گارواہ ء زار گت۔ کساس ہشتاد مردماں بازار ء نیام ء پند بڑان ء کنڑی پارک
 گوازینت ء دیم پہ مسٹر بیچ ء بہاؤر تگیں کوہ ء شت ایں۔

”مہ جمبین ات مئے کوباں“ ما کو کار گت، مسٹر بیچ ء کوہ ء دامن ء آئی ء
 مردم کار ء ات انت۔ بلاہ ء پتار بڑیں کچک گون ات ءے۔
 ”نگل ات چہ ادا، اگاں نہ کچکانی ساداں بوج آل، آشمار ادر دَر کن انت۔“
 مسٹر بیچ ء بہار دیان ء گوشت۔

”اٹاں!۔۔۔ اے مئے کنڑی پارک انت، اے مئے کوہ انت۔۔۔ ماچہ ترا

دمبرتگ تو اے پیتگ ء بیکار ترین مردے ء اے دنیا ء حراب ترین رستے

”مالوٹ ایس کہ توچہ ادا بہ روئے۔۔۔“ جولی ء گوشت۔

”ماوتی کوہاں و اتروٹ ایس“ مسٹر جورج ء گوشت۔

”بہ روات چہ ادا“ مسٹر بیچ ء زہری ء گوشت۔

کچکاں وتی دنٹان کش ات انت ء گُرگ ء ات انت، وہدیکہ مسٹر بیچ گپ ء

ات۔

”برّینے“ من گوں ہاموشیں دابے ء جولی ء گوشت۔

”کچک سک زہرناک انت“ جولی جیرگ ء ات کہ من وتی گپ ء اے

گپ پرگت۔

جولی ء چک جت ء وتی ہمراہ چارات انت۔

”منی حیاں ء گہتر ہمیش انت کہ و ات رہ کن ایس۔ چیا کہ مسٹر بیچ ء سرپدی

رس ات کہ ادا مرد نہ لوٹ انت کہ آدے بہ جلّ ایت۔“ جولی ء گوشت۔

مادیم پہ لوگ ء رهاگ بوت ایس، من گل اتاں۔ اے زہر شانی ء پدیتگ

ء مردم مسٹر بیچ ء سرپد بوت انت۔ مئے زہر شانی ء حال تاک ”The evening

post“ ء تاکارے گون ات۔ آئی ء زہر شانی ء ہر ہماگپ نبشتہ گت کہ مسٹر بیچ ء

دنٹان نہ جکینت ء مردماں گوشتگ ات انت ء اے ہم نبشتہ گت ءے کہ کچک پہ

مردمانی ہب کنگ ء ساڑی بوتگ انت۔

”نی تو کمو و دار کن بہ چار۔۔۔ جاور مٹ بنت۔ مردم آئی ء گوں نگدی

چماں چاراں“ جولی ء گوشت۔

بلئے من ءء جولى ء مسٹر نیچ ء بابت ء نیچ سرپدی نیست ات۔ مسٹر نیچ ء
 اے کنت ات کہ کسے آئی ء آئی ء شتور بند یانی بابت ء جست ءے بہ کنت۔ من
 دیراں اے بابت ء ترس آماج ات آل۔

ہفتمی در

دو شنبے ۽ مسٹر بیچ ۽ مزین موٹل اتک ۽ مئے لوگ ۽ دیم ۽ اوشات۔ مسٹر
بیچ چہ موٹل ۽ در اتک۔ وہدیکہ من آئی ۽ راوتی لوگ ۽ دروازگ ۽ دپ ۽ دیست۔
منی زہرانی پابار ترومب ات انت۔
”تو ادچی کن ۽؟“ من آئی ۽ راجست گت۔

مسٹر بیچ ۽ منی کوپگ زور پردات کہ توبہ رعیں۔۔۔ ”بہ رعیں توک ۽“ آئی ۽ گوشت۔
من آئی ۽ رازہر زہر ۽ چارگ ۽ اتاں۔

”من ۽ گوں تو لہتیں گپ جنگی انت، بہ رعیں توک ۽۔۔۔ من نہ لوٹ
آں کسے مئے گپاں گوش بہ دارایت“ مسٹر بیچ ۽ گوشت۔

”اتاں۔۔۔ ہر گپ ۽ ترا گوشگی انت۔۔۔ ہمدادروازگ ۽ دپ ۽ بہ کن
۽۔۔۔“ من گوشت۔

بندات ۽ آئی ۽ گوں وش تبی ۽ نرمی ۽ گپ گت، ”بہ چار سوسن!۔۔۔ من
لوٹ آں کہ من تئی گوں ماشر بہ باں۔۔۔ من وتی نوکیں دُکان ۽ ترا کار دیاں، من
پہ تو نیکی کنگ لوٹ آں“ آئی ۽ گوشت۔

”اتاں۔۔۔ من ۽ تئی نیکی در کار نہ انت۔“ من گوشت۔

من بیچ ماہ پیسر وانگ جاہ یلہ داتگ ات ۽ منی گور ۽ روزگار نیست ات۔
بلئے من ۽ مسٹر بیچ ۽ واستہ کار کنگ ۽ بیچ نیٹ نیست ات۔

”من تئی روزگارء گٹ نہ آل“ من آئیء گوشت۔

”گڑا تئی دزگوہار جولیء بابتء جی گوش ءے؟۔۔۔ من آئیء ہم روزگارے دیاں۔۔۔ شادوئیں یک جاہ کار بہ کن ات“ مسٹر بیچء گوشت۔

”اٹاں۔۔۔ نہ کناں۔۔۔“ من گوشت۔

گڑا مسٹر بیچ ہرم گپت۔ ”شتر انت مہ کن ات۔۔۔ شمارا چینیچو زرلوٹ ایت“ آئیء من ء رشوت دیگء جہد گت۔

”جی گوشت تو۔۔۔؟ من تئی گپء سرپد نہ بیت آل“ من زہر زہرء گوشت۔

”چینیچو زرلوٹ ءے؟۔۔۔ 15000 یا 30000؟۔۔۔ بہ گوش ناں۔۔۔ چینیچو زرلوٹ ءے؟۔۔۔؟ آئیء من ء راجست گت۔

”مالوٹ ایں کہ توچہ ادابہ روئے۔۔۔ بس انت نی۔۔۔ مارا تئی زردر کار نہ انت۔“ من گوشت۔

”من تراء تئی دزگوہارء بیچ لکھ کلد اردیاں۔۔۔ پوسٹر زشنگ مہ کن ات۔۔۔ زہر شانی مہ کن ات ء منی رندء مہ کپ ات“ آئیء ہرم گرانء گوشت۔

آجذباتی ات ء آئیء دیم سہر ات۔

”تو من ء رشوت دیگ ءے۔ بلئے ماراوتی کوہ لوٹ انت ء ماراوتی ہما چیز لوٹ ایت کہ تئی دست ء انت۔ تو مئے کوہاں ویران کنگ ءے“ من گوشت۔

”تو بزاں بیچ لکھ کلد ار نہ زیر ءے؟“ مسٹر بیچء من ء پیدا جست گت۔

”اٹاں۔۔۔ اے رشوت انت“ من گوشت۔

پدا آشت وتی موٹل ۽ گور ۽ اوشتات، گوشت ۽

”تو منی زرنه زرتنگ انت، سک بزنیگ بے“

مسٹر نیچ ۽ مناماتی لنک پیش داشت ۽ پدا گوشت ۽۔ ”توبہ نند بہ چارچے

بیت۔ شما ۽ گپ ۽ شری ۽ سر پدا ت کہ شما من ۽ داشت نہ کن ات۔“

ہشتمی در

مسٹر بیچ دیم پہ جولی ء ہم سُت۔ دہ ء نیم بج ء جولی ء من ء زنگے جت۔ آئی گوشت ”مسٹر بیچ منی لوگ ء اتلگ۔ آلوٹ ایت کہ من آئی ء واستہ کار بہ کن آل“

”من ء ہم انچو گوشتگ ء۔۔۔ بلئے من اُمیت دار آل کہ تو آئی ء گوشتگ کہ بہ رو۔۔۔“ من آئی ء گوشت۔

”ہو۔۔۔ من آئی ء راگوشت کہ ماتئی کار ء زراں نہ لوٹ ایں۔۔۔ نی ما چے بہ کنیں کہ اے مرد مئے سر ء بختاں کپ ایت ء روت؟“

”مرچی بیگاہ ء بہ رویں کنڑی پارک ء“ من گوشت۔

”شرانت۔۔۔ شریں شورے۔۔۔ ہمود ء گپ کن ایں ء سوڈ ایں۔“ جولی ء گوشت۔

منی پت چہ کار ء لوگ ء مہلہ یک بج ء اتک۔ من حیران بیت آل۔

”ابا۔۔۔ جی بوتگ؟۔۔۔ تو چیا انچو مہلہ لوگ ء اتلگ ء؟“

مسٹر بیچ چد ء پد نہ لوٹ ایت کہ من آئی ء سو تکال ء نو کین کہن ء کار بہ کن آل۔ آئی ء گوشت۔

”بلئے چیا؟“ منی مات ء گیمر تلگیں توار ء جُست گت۔

”بس آنہ لوٹ ایت کہ من پراہی ء کار بہ کن آل“ پت ء دل پُروشی ء گوشت۔

آئی ء من ء چارات بلئے آئی ء شگل درد ء دل پروشی ء سربارات۔

”جی۔۔۔؟ تو من ء چیا چارگ ء ءے؟“ من گوشت۔

”سو سن!۔۔۔ اے تو ءے۔۔۔ تئی سبب انت!۔۔۔ ہمیشا مسٹر بیچ نہ لوٹ

ایت کہ من آئی واستہ کار بہ کن آل“ پت ء زہر ء گوشت۔

”کمو ہاموشی ء پد آئی ء گوشت“ بل ات مسٹر بیچ ء وتی وڑ ء کار کنت۔ آئی ء

شور بندیانی ء کارانی دیم ء اڑاند مہ بہ ات۔“

”آ مئے میتگ ء ویران کنگ ء انت۔۔۔ ء کنڑی پارک ء ہم“ من

گوشت۔

”بند کن اے گوازی ء۔۔۔ تو گول اے میتگ ء کنڑی پارک ء وتی کہول ء

لاپ دات نہ کن ءے“ پت ء گوشت۔

”ابا۔۔۔ تئی روز گار ء روگ ء من بڑینگ آں۔۔۔ بلئے دگہ لہتیس چیز کہ

مسٹر بیچ ء بابت ء انت، تو آہاں سر پد نہ ءے“ من پسو گر دینت۔

موٹلے اتک ء ڈن ء دروازگ ء دپ ء اوشتات۔

”اے مسٹر بیچ نہ انت۔۔۔؟“ پت ء جُست گت۔

”ہو۔۔۔ ہمیش انت۔۔۔“ من پسو دات۔

من پدا انچو کہ گپ پندات گت کہ چہ دریگ ء کسانیں سنگے اتک ء لوگ ء نیام ء

کپت۔۔۔

”اللہ۔۔۔ اے جی ءے؟“ مات ء پریات گت۔

من ٹرسگ ء ات آں۔

”اے جی۔۔۔“ پتہ ہم اچھی جُست گت۔

ہے سنگ ۽ کاگدے پتا تگ ات۔ کاگدے سر ۽ نبشتہ تہیں لبز من و نت آل،

نبشتہ ات۔

”دراچہ اے میتگ ۽۔۔۔ اگاں نہ تو ہترہاں انگرے“

نہمی در

من ء جولى تُرس ء آماج ات ایں۔ ہما بیگاہ ء ما کٹری پارک ء سُت ایں بلئے
اودے جاور پیسریگ نہ ات انت۔

”کسے ء مرچی مئے لوگ ء دریگ ء سنگے گوں کا گدے ء چگل داتگ“ من
جولى حال دات۔

”سنگے؟۔۔۔ تو زان ءے کہ کئے بوتگ؟۔۔۔ من سک بڑنیگ آں“ جولى
ء گوشت۔

”اتاں۔۔۔ من زانت نہ کن آں“ من گوشت۔

من جولى ء رانہ اے گوشت۔۔۔ بلے منی دل ء گپ اش ات کہ مسٹر بیچ ء
دست ءے مان انت۔

”توبہ روپولیس ء وتی عرض ء بہ بر“ جولى ء من ء سوج دات۔

”پولس سرپدانت۔۔۔ منی کماش ء وتی عرض پہ پولس ء بڑتگ“ من گوشت۔

”منی پت ء جندے روز گار ء گپ دگرے۔ مسٹر بیچ ء آدوسے روج پیسر

گلینتگ۔“

”چی۔۔۔؟“ جولى ء گوں حیرانی ء جُست گت۔

”مسٹر بیچ گوش ایت کہ آئی ء منی پت پہ کار ء در کار نہ انت“ من گوشت۔

”ماپہ کئیاء چیا کنگ ء ایں؟“ جولى ء جُست گت۔

”ہو۔۔۔ من وتی دزستیں گپ گنگ انت“ من گوشت۔

”من تمی پت ء روزگار ء روگ ء سک بڑینگ آں۔۔۔ آسک زہر
انت؟“ جولی ء جُست گت۔

”ہو زہر ء پُرانت“ من نرمی ء گوشت۔

ماشت ایں کنڑی پارک ء وتی پیسری جاہ ء دزچکانی ساہگ ء نشت ایں۔

بے توار ء براہ داریں جاہے۔ دمانے ماہر چیز بے حال گت، مسٹر بیچ ہم۔

انگت ء کچکے تچان تچان ء کنڑی پارک ء بڑز ء اتک۔ اے مسٹر بیچ ء

کچکاں چہ یکے ات، من اوشتات آں۔

”جولی پاد ء۔۔۔ پاد ء نی جولی“

کچک پہ ما اتک۔ آئی ء وتی دنتان پیش داشت انت۔ تُر سنا کیں دنتان ات

انت ء گُر ات ء۔۔۔ سک گُر ات ء۔۔۔

ماچک ترینت ء تچان ء کوہ ء ایر کپت ایں۔ من گریوگ ء اتاں، تُرس

آماج اتاں۔ کچک مئے رندا کپتنگ ات، من کپت ء مچ بوت آں۔

”پادا۔۔۔“ جولی ء کو کار گت۔ ”کچک ترا گپت“

من پاد اتک آں ء وتی پاد چارات۔ سہر ترا تگ ات۔ من چک جت ء

پشت ء چارات۔ کچک کساس بیچ گواز چہ من دیر ات۔

”بہ تچ“ جولی ء کو کار کنان ء گوشت۔

جولی کنڑی پارک ء ڈنی دمک ء اوشتاتگ ات۔۔۔

پئے استاروات انت۔ منی پادا ایگ ء گوں کچک ء منی پادا گپت۔ من

پدءء مچ بوبت آل۔

”یلہ دئے۔۔۔“ من کو کارگت۔

جولی ء پء من ء بٹنگ بست انت، پاد ٹچک ء دپ ء آت کہ جولی رس ات۔

گوشت ئے مه سُر۔۔۔ ٹچک ترایلہ کنت۔۔۔ رؤت انت۔۔۔ مه سُر“

منی پاد ٹچک ء دپ ء آت ء من سُرگ ء نہ اتاں۔ ٹچک ء دنتان منی پاد ء

مین ات انت۔ پاد درد ء آت۔ پداناگت ء کسے ء ٹچک گوانک جت۔ ٹچک ء منی پاد

یلہ دات، تچان ء کوہے سر ء پء واہند ء شت۔

”اللہ منی پاد۔۔۔ بیا جولی مناٹمک کن۔۔۔“ من گوشت جولی ء چم ہما مرد

ء سک ات انت۔

”من آئی ء بچہ کار آل“ آئی ء گوشت۔

آمسٹر بیچ ء مرد ماں چہ یکے ات کہ گوشتگیں ہفتگ ء آئی ء ہمراہ ات۔

”توچوں آئی ء بچہ کارے“ من آئی ء راجست گت۔

”منا آئی ء چشمک ء سبزیں کوٹ شری ء یات انت“

”جولی۔۔۔ اللہ۔۔۔ منی پاد۔۔۔“ من گوشت۔

جولی ء منی پاد چارات۔۔۔ سہر ء دنتانانی ٹپاں ابید چل اتگ ات۔

”بیارو ایں ڈاکڑے۔۔۔ تئی پاد حراب انت“ جولی ء گوشت۔

”پولیس ء گور ء اوں الم روایں“ من گوشت۔

”مارا مسٹر بیچ ء دیم ء چوتلار ء مک بوئگی انت۔“

دہمی در

اسپتال ء ڈاکٹرے ء منی پاد چارات۔ ”تئی پاد شر نہ انت“ آئی ء گوشت۔

”جی بوتگ ءے؟“ آئی ء جُست گت۔

”کچک ء وارنگ“ من گوشت۔

”شُمنے وتی کچک بوتگ؟“ آئی ء جُست گت۔

”انناں مئے نہ بوتگ“ جولی ء گوشت۔

”کئی کچک بوتگ؟“ ڈاکٹرے پد ء جُست گت۔

”مانہ زان ایں، بلئے منی حیال ء اے مسٹر بیچ ء کچکاں چہ یکے ات۔ آسپر

مارکیٹ ء سوتکال ء نوکیں کہن ء واہند انت“

”اے چہ قہرے؟۔۔۔ اے سال چہ پیسری سالان گیشتر قضا گند تر

انت۔ بیت کنت کہ سبب نوکیں سوتکال ء کہن انت“

ڈاکٹرے چرے گپ ء من ء جولی ء یکے دومی ء چارات۔ مسٹر بیچ حیال

داریں واہندے نہ انت۔ وہدیکہ ڈاکٹرے منی پاد پئی گت۔ گڈ سر ء درراہینت ءے ”شُما

پولس ء الم حال بہ دئے ات۔

”ہئو۔۔۔ مانی ہمود ء روایں“ جولی ء گوشت۔

پولس ء بُنجل ء روگ گران ات۔ وہدیکہ ماپولس ء بُنجل ء رس ات ایں۔

مسٹر بیچ ء گوں دوچار کپت ایں۔

”شمارا کزائے ۽ گپتنگ؟“ مسٽر پنچ ۽ گون چير ۽ بروت کنگد جُست گت۔

”اتنا۔۔۔“ من زهر زهر ۽ گوشت۔

”اے دُرست تئ کُچڪ ۽ کار پدانت۔“

”منی گورا کُچڪ نيست۔“ مسٽر پنچ ۽ گوشت۔

آئی ۽ ديم چڪر ڀينت ۽ پوت شنت۔

پولس ۽ بَنجل ۽ من سپاهي يے ۽ گون گپت جت۔

”تئ پاد ۽ چے بوتنگ؟“ سپاهي ۽ جُست گت۔

من ۽ جولي ۽ کنٽري پارڪ ۽ مرد کار ۽ آئی ۽ ترسنا کيس کُچڪ ۽ بابت ۽

گوشت۔

”گمو ودار به کن ات“ آئی ۽ گوشت۔

”شما کنٽري پارڪ ۽ شنگ ات يا سوت کال ۽ نو کيس کهن ۽ حد ۽؟“

”ما کنٽري پارڪ ۽ شنگ ايس“ جولي ۽ پسودات۔

”اے جُست چيا گت؟“ جولي ۽ بے ارادهي جُست گت۔

”پر چا که مسٽر پنچ دمانے پيسر همد اپولس ۽ بَنجل ۽ بوتنگ“ سپاهي ۽ گوشت۔

”مازان ايس، ما که پوليس ۽ بَنجل ۽ پترگ ۽ ات ايس گون مسٽر پنچ ۽ دُچار

کپت ايس“ جولي ۽ در اڀينت۔

”بلئے گو شنگ ۽ ات که شادو ڀيناں آئی ۽ مادن ۽ نو کيس کهن ۽ دور کنگ ۽

جُهد گنگ“ سپاهي ۽ گوشت۔

”چي؟“ جولي ۽ چم در اتک انت۔

”اے مرد!۔۔۔ ایشی ہر گپے شمسے گورے جتگ، چُش نہ بوتگ“ من

گوشت۔

پداماوتی گپ سپاہی ۽ دیم ۽ ایرگت انت۔ بلئے آئی ۽ مئے گپ کمار نہ گت

انت۔

”منی حیال ۽ مسٹر بیچ راست گوشتگ ۽ انت۔“ سپاہی ۽ انا گہی ۽ گوشت۔

”شما سو نکال ۽ ما دن ۽ نوکیں کہن ۽ در کپگ ۽ ۽ توک ۽ روگ ۽ جُہد گنگ،

پہمیشکہ کُچک ۽ شُمارا حبیر جتگ۔۔۔ نی گز یوان ات پہ پو لُس ۽ بُنجل ۽“

”تو۔۔۔ تو۔۔۔ چو نیں گپ۔۔۔۔۔“ من وتی گپ ۽ گوشتگ ۽ ات آل

کہ سپاہی ۽ در ائینت۔

”آ۔۔۔ دروازگ انت۔۔۔ نکل ات چہ ادا“ آئی ۽ تزند ی ۽ گوشت۔ پدا

آئی ۽ دپتر بیچ گت ۽ نشت ۽ نبشتہ کنگ ۽ دلگوش بوت۔

ما پو لُس ۽ بُنجل ۽ دپ ۽ مونجاں، شُن آپنی ۽ شُد لاپنی ۽ نشت ایر۔

”چہدے کن ایر۔۔۔ بس انت“ جولی ۽ ایبتکی ۽ گوشت۔

”چی چہدے کن ایر۔۔۔؟ آگپ ۽ یلہ دئے۔۔۔“ من وتی ٹپی یں پاد

چارا ت ۽ گوشت۔

”بس انت۔۔۔ سو سن!۔۔۔ مارا گیشتریں ہاٹیک مان نیست۔“ جولی ۽

گوشت۔

”کنے گوش ایت مارا گیشتریں ہاٹیک مان نیست؟“ من جذباتی بوہان ۽

جُست گت۔

”اگاں پوئس ۽ حیال ہمیش انت کہ مسٹر بیچ شہر انت۔۔۔ گڑا حشک ۽ سر
 جنگ ۽ فاندگ نیست“ جولی ۽ بزین کنانان ۽ گوشت۔
 ”اناں۔۔۔ اناں۔۔۔ جولی!۔۔۔ ردی مه کن۔۔۔ مسٹر بیچ یلہ دیگی نہ
 انت“ من آئی ۽ را گوشت ۽ وتی آزگیں ٹپ پیش داشت انت۔۔۔ پیسرا من زہر ۽
 پراتاں بلے نی من جذباتی بوتاتاں۔
 ”مامسٹر بیچ ۽ وتی کوہانی دُزی ۽ نہ اشت کن ایں۔“

یازدہمی در

دوروچ ۽ پدروتاک (The evening post) ۽ مئے زہر شانی ۽ عکس

شنگ بوت۔

”ادابہ چار۔۔۔ سوسن! ادابہ چار شئمئے عکس روتاک ۽ اتلگ“ مات ۽ گوں

بچنگد ۽ گوشت۔

”زبردست“ من در ائینت۔

”بیچ زبردست نہ انت۔۔۔ مسٹر بیچ جی گوش ایت و ہدیکہ آ ایشی ۽ گند

ایت؟“ پت ۽ تزندمی ۽ گوشت۔

”یات کن۔۔۔ تونی مسٹر بیچ ۽ واستہ کار ۽ نئے۔ سوسن زہر شانی ۽ میتگ ۽

مردماں کلمک ۽ انت“ مات ۽ گوشت۔

منی مات گوں پت ۽ اے بابت ۽ گپ جنگ ۽ جُہد ۽ ات کہ مسٹر بیچ

ناشریں مردے بلئے پت آئی ۽ گپانی گوشدارگ ۽ تیار نہ ات۔

”بے حال مہ بے۔۔۔ آ مسٹر بیچ ۽ مردم ات کہ مئے در یگ ۽ سگے چگل

دات ۽“ مات ۽ گوشت۔

”۽ اے ہمائی ۽ کچک ات کہ منی پادوارت ۽“ من گوشت۔

”توچوں زان ۽؟“ پت ۽ جُست گت۔

”توچوں گوشت کن ۽ کہ کچک مسٹر بیچ نیگ ات۔ شُما سو تکال ۽ نوکیں

کہن ۽ دُور کنگ ۽ جُہد کنگ۔ اے گپ من ۽ سپا ہیگے ۽ حال داتگ ات۔“

”بلے من سو تکال ء نو کیں کہن ء روگ ء جُہد نہ گنگ۔ من ء جولی کٹری پارک ء ترگ ء شُت ایس بلئے نی ماود ء شُت نہ کن ایس، ماوتی میتگ ء وش ترس جاہ ء شُت نہ کن ایس“ من پہ مونجانی داب ءے ء گوشت۔

من ء جولی چہ بے روزگاری ء پریشان ات ایس۔ بے زری ہم کجان ات ء کٹری پارک ء روگ ء پابندی است ات۔

منی ء جولی ء واہگ اش ات کہ مسٹر بیچ ء بگیئر [against] ء زہر شانی برجم بہ بیت۔ بلئے ماے سرپد نہ ات ایس کہ دیمتر ء جی بہ کن آں۔

پدا، سُبے ء من ء نمدی یے رس ات۔ اے نمدی حال تاک ”The evening post“ ء کاردارے ء نیمگ ء راہ دیگ بوتگ ات۔ من نمدی دزگپت، شُت آں وتی و اب جاہ ء کہ پت ء مہ گندایت ءے۔

دوستیں سوسن!

من حالتاک ”The evening post“ ء کارے یاں۔ کسے ء من ء شُمتے زہر شانی ء چُک ء ورگ ء کزاکہ تئی سر ء کپتنگ حال داتگ انت۔ شریں من گوں تو اے بابت ء احوال گت کناں؟

من منت وارباں اگاں تو من ء اے نمبر ء زنگے بہ جن ءے۔

011583902

پہ تو نیکیں واہگ

ڈیوڈنار تھ

من ہے بیگاہ ء ڈیوڈنار تھ ء زنگے جت۔ منی مات ء پت اے ساعت ء
باگ ء ات انت۔ لوگ ء کس نیست ات۔

”سوسن! تئی منت وار آل کہ تو من ء زنگ جنگ“ ڈیوڈنار تھ ء گوشت۔
”ترا کئے ء منی سر ء کپتگیں کز اء بابت ء حال داتگ؟“ من چہ آئی ء
جست گت۔

”من ء سنگتے ء گوشتگ ات“ آئی ء در اینت۔
”ڈاکٹر جیکسن ء۔۔۔ آ اسپتال ء کار ء انت۔۔۔ یات اتک؟۔۔۔ نی تئی پاد
چون انت؟“ ڈاکٹر ڈیوڈنار تھ ء جست گت۔

”نی کہتر انت۔۔۔ جست کنگ ء منت وار آل مسٹرنار تھ!“ من گوشت۔
”من ء ڈیوڈتوار پر کن“ آئی گوشت۔
”نی من ترا لہتیں جست تئی سرا کپتگیں کز اء بابت کنگ لوٹ آل، تو
چی گوش ءے؟“

شر۔۔۔ بہ کن۔۔۔ واجہ ڈیوڈ“ من گوشت۔
”سوسن! تو مادن ء نوکیں کہن ء دور کنگ ء جُہد کنگ؟“ دیوڈنار تھ ء
جست گت۔

”انناں“ من گوشت۔
”تئی پاد ء ورگ ء پیسر تو پُچک کنت کنگ ات؟“ آئی ء جست گت۔
”انناں، ماکٹری پارک ء ترگ ء شت ایں۔ مارا آجاہ پہ نندگ ء گپ جنگ ء
ابیدیتگ ء ندارگ کنگ ء ہم وش بیت“ من گوشت۔

”سوسن! دل گوش کن۔۔۔ اے بابت ء گوں گس ء ترن مہ کن“ ڈیوڈ

نارتھ ۽ گوشت۔

”انہاں۔۔۔ من گوں کس ۽ بیچ تران نہ کنناں“ من گوشت۔

”گوشتگیں ہفتنگ ۽ دہ (10) چک کنڑی پارک ۽ کچکاں حُب کنگ انت“

ڈیوڈ ۽ ڈرائینت۔

”اے مسٹر بیچ ۽ چک انت؟“ من جست گت۔

”ہو۔۔۔ ہفت مات ۽ آہانی چک نادرہ بوتگ انت۔ سب نوکیں ماڈن ۽

کھن ۽ سیاہیں دینگ (black smoke) انت۔“ ڈیوڈ ۽ گوشت۔

”ماچی گت کن ایس گڑا؟“ من جست گت۔

”من ۽ جولی ۽ مسٹر بیچ ۽ کاراں اڑندودی کنگ ۽ جھد کنگ“

”منی حیاں ۽ منی گورا لہتیں راہ است، مسٹر بیچ ۽ دارگ ۽۔“ مسٹر ڈیوڈ ۽

گوشت۔

”من الم ۽ زیت گوں تراء جولی ۽ گند ۽ نند کن آں“

دوازہمی در

ڈیوڈ آئی زال اسپتال ۽ گورالوگے ۽ جاہ منندات انت۔ من ۽ جولی آہانی
گند ۽ نند ۽ ہفتگ ۽ گڈ سر ۽ شُت ایں۔ ڈیوڈ ۽ جنین ”میری“ اسپتال ۽ کار ۽ ات۔
آئی ۽ وتی لوگ واجہ ۽ منی سر ۽ کپتگ ایں کز ۽ بابت ۽ گوشتگ ات۔
”بیات“ ڈیوڈ ۽ گوشت۔ ”بہ نندات جاہے، گرسیانی سر ۽ کتاب ۽ کاگد
انت۔“

”ماچوں تئی دز کھکی ۽ کت کن ایں؟“ جولی ۽ جُست کت۔

”ما بے کساس جھد کنگ“ من گوشت۔

”میتگ ۽ مردمانی حیال مسٹر بیچ ۽ بابت ۽ چی انت؟“ ڈیوڈ ۽ جُست کت۔

”ہاں۔۔۔ میتگ ۽ لہتیں مردمانی حیال اش انت کہ آشریں مردے۔۔۔“

من گوشت۔

”دگرانی حیال ہمیش انت کہ آحر ایں مردے“ جولی ۽ گوشت۔

”منی جنین“ میری“ مسٹر بیچ ۽ شری ۽ بچاہ کارایت“ ڈیوڈ ۽ گوشت۔

”ہو۔۔۔ من مسٹر بیچ ۽ زان آل۔۔۔ چندے سال پیسر من کسانیں میتگے

۽ کار ۽ بوتگ آل ملک ۽ گوریچان ۽، مسٹر بیچ ہمود ۽ بوتگ۔۔۔ آہرچی اداکنگ ۽

انت، آئی دز ستیں کار ہمود ۽ ہے پیم ۽ کنگ انت۔“ میری ۽ گوشت۔

”مارا گیشتر سر پدی بہ دے“ من گوشت۔

”اودا، ہم کار جاہ بند کنگ بوت آنت۔ سبھیں میتگ بے روزگار بوت، پدا مسٹر بیچ گوں مز نیں موٹلے ۽ نیادی ۽ اتک“ میری ۽ گوشت۔
 ”گڑا پداچی بوت؟“ جولی ۽ جُست گت۔

”آئی ۽ درست دعوت دات آنت کہ آئی ۽ گوش بہ دار آنت ۽ آئی ۽ شور بندیاں (His plans) سر پد بہ بنت“ میری ۽ درآئینت۔
 ”گڑا پدا“ من اجلی ۽ جُست گت۔

”آئی ۽ ہر کس ۽ رار شوت دات۔ کس آئی ۽ دیم ۽ در آئیگ ۽ تیار نہ ات۔۔۔“ میری ۽ شاہگان تے ۽ گوشت۔

”اے میتگ ۽ گہر ہم ہماوڑین آنت۔ چکانی نادز اہی ۽ کز ایانی کپگ ۽ سبب مشینانی دیتک آنت۔۔۔ اود ۽ مردم ہم در ستیں جنجالانی دیمپان بوتگ آنت“
 ”گڑا اود ۽ مردمانی پدا عمل دیم ۽ اتلگ ات یاناں۔۔۔ مردماں زہر شانی گتگ ات۔۔۔؟“ من جُست گت۔

”ہو۔۔۔ بلے آہانی زہر شانی ۽ بیچ نہ بوت“ ڈیوڈ ۽ ایٹکی ۽ گوشت۔
 ”ہے ہاتر ۽ ٹماگوں ماگند ۽ نند لوٹ اتگ۔۔۔ ٹمالوٹ ات کہ ماوتی زہر شانی ۽ بہ داراں۔۔۔ یا۔۔۔ یلہ بہ دیاں۔۔۔؟“ جولی ۽ پردی جُست گت۔
 ”اناں۔۔۔ اناں“ میری ۽ ڈیوڈ ۽ ہر دو کیناں درآئینت۔

”بلے۔۔۔ گڑا ماچیا لوٹا میتگ بوتگ ایں؟“ جولی ۽ پدا جُست گت۔
 ”من ۽ سنگتے است تاک کارے ۽ چارگیے۔۔۔ آٹیلی ویشنے ۽ کار ۽ انت۔۔۔ آچارگیے ہم۔۔۔ آٹلک ۽ پہناتانی وڑ وڑیں جاہاں روت۔۔۔ مردمانی اڑ ۽

جنگالاں گوش دار ایت۔۔۔ گیشتر ہما مردمانی جنگالاں گوش دار ایت کہ آ آپسر، کار
 جابانی واہند یادگہ روڈیرہانی نیمگ ء وودی کنگ بنت۔ “ڈیوڈ ء وتی گپ گیشوار کت۔
 ”تو مسٹر بیچ ء بابت ء گپ ء ءے؟“ جولی ء جسٹ کت۔
 ”ہو“ میری ء در اینت۔

”شٹا گڑا مئے مُمک ء کت کن ات۔۔۔ آ شٹمئے گوں ماگپ ء تزان کنگ ء
 دل مانگ انت۔۔۔ آ۔۔۔ جولی ترا ء سوسن ء ٹیلی ویژن ء پیش دارگ ء چہ شمارا
 گلگد ارے (interview) کنگ لوٹ ایت “ڈیوڈ ء گوشت۔
 ”منی سر پر بونگ ء نہ انت۔۔۔“ من در اینت۔
 ”شٹمئے جیڑہ چی انت؟“ ڈیوڈ ء جسٹ کت۔

”مسٹر بیچ تحکیں مردے نہ انت۔“ من جولی چارات ء گوشت۔
 ”مسٹر بیچ ء مارا رشوت دیگ ء جھد کت۔۔۔ پدا آئی ء کارندہاں سنگے
 سوسن ء لوگ ء دریگ ء چگل داتگ ات۔۔۔“ سوسن ء منی گپ گپت گوں۔۔۔
 ”آٹرسنا کیں مردے“ من گوشت۔

”مازان ایں۔۔۔ ما مسٹر بیچ ء بابت ء ہر چیز ء سر پد ایں بلئے کدی۔۔۔ شٹا
 اے بابت ء مُلک ء سر پد کن ات؟“ میری ء تزندى ء گوشت۔

”مردم وت نہ زان انت۔۔۔ رہدر براں مہلوک ء پیش دارگی انت کہ
 مُلک ء چی بونگ ء انت۔“ ڈیوڈ ء باوست ء (بحث) گپے ء پدا مسٹر بیچ ء سر ء گیش ء
 چہ گیش زور بہ دیں۔۔۔ کہ مئے میتگ ء در بیٹ “جولی ء گوشت۔ دیے ترینت ء
 من ء گوشت ءے “سوسن!۔۔۔ ماوتی حق ء سر ء ایں“

من دمانے اے بابت ء جیڑا ت۔۔۔ منی مغزء اے پیداگ ات کہ مسٹر
 بیچ مئے ڈمگ ء یلہ بہ کنت ء بہ روت بلے منی کہول ء بیچ تاوان مہ رس ایت۔
 ”شتر انت“ من درّ ائینت ”گڑا کدی کار ء بندات کن ایں؟“
 ”بس بزاں بندات انت، ہے دمان ہر گس وتی کار ء بندات بہ کنت، من
 وتی سنگت ء چہ حال تاک ء تئی عکس ء راہ دیگ ء آں۔ من آئی ء تیوگیں جیڑہ ء
 سرپد کن آں“ ڈیوڈ ء گوشت۔

”باز جوان“ جولی ء شگل ء گلی یے بٹک و ہدیکہ آئی ء چُش گوشت۔

”دگہ گپے دلگوش بہ کن ات۔۔۔ مسٹر بیچ بیچ چیز ء سرپد مہ بیت، اے چیز
 مئے ء مئے میتگ ء واستہ فاندگ انت۔۔۔ وتی زباناں کُبل بہ کن ات“ ڈیوڈ ء نر میں
 توارے ء گوشت۔

من دل ء گل ات آں بلینے تُر سے ہم آماچ ات آں۔ مسٹر بیچ تُر سناک

ات۔۔۔

سینزدہمی در

مادن کہن ۽ سیاہیں دیتگ سک تاوان بہر کنگ ۽ ات انت۔ بازیں مردمانی
لوگانی دریگ، دوت کش گیشتر ہے دیتانی سبب ۽ بند ات انت۔ باز براں روچ ۽
ٹک ۽ سیاہیں دیتگاں چو کو کر ۽ میتگ سیاہیل کنگ ات۔ مردمانی کنگ ۽ چکنگ ۽
بام ۽ داتگ ات۔ مادن ۽ نوکیں کہن ۽ مز نیں ڈمپر (big lorries) میتگ ۽ توک
دگ ۽ گو شادی ۽ شت ۽ اتک انت۔ میتگ ۽ نیام ۽ دگ ۽ گوازیگ ۽ دمکانی
گوازیگ گزان ۽ ترسناک ات۔ من ۽ جولی پدا کنڑی پارک ۽ نہ شت ایں چیا کہ
کنڑی پارک پُر ہتر ۽ ترسناک ات۔ پشکہ ماینگ ۽ کور ۽ لمب ۽ نشت ۽ تزان گت ۽
سوڈ ات۔ وهد ۽ ہمراہی ۽ کور ۽ آپ سیاہ تزاں بوت۔ سیاہیں دیتگ، مادن ۽ کہن ۽
مسٹر بیچ ۽ ہر چیز ۽ راویر ان گت۔

”مانی کجا بہ رواں ۽ بہ نندا ایں؟“ جولی ۽ جُست گت۔

”مے پشت ۽ باگ ۽۔۔۔ من در ائینت۔

من ۽ سک زہر آئیگ ۽ ات۔۔۔” سمجھیں میتگ سیاہ ۽ گہیتگ ات، سبب

مادن ۽ نوکیں کہن ات“

”ٹیلی ویشن ۽ ہماچار یگ کجا انت؟“ جولی ۽ جُست گت۔

”ماہفتگ ۽ پیسر گوں ڈیوڈنار تھ ۽ مسٹر بیچ ۽ بابت ۽ گپ جتگ ات۔“

من ۽ جولی بیگاہ ۽ دکانانی دپ ۽ تر ات ایں۔ مسٹر بیچ مادیست، ہمود ۽ سپر

مارکیٹ ۽ دیم ۽ اوشتاگ ات۔ آمردماں بچکند دیگ ۽ ات۔ بلئے گیشتر مردم آئی ۽
 ڈالچارکنگ ۽ ات انت، کم مردم آئی ۽ بچکند گانی پسو ۽ بچکند دیگ ۽ ات انت۔
 ”بہ روایں اے دمک ۽ چہ روایں۔۔۔ من مسٹر بیچ ۽ دیم ۽ کپگ نہ لوٹ آں“
 من گوشت۔

مادگ ۽ دومی دست ۽ شت ایں۔ نلن ۽ دکانے ۽ ڈن ۽ ورنہ ہے بس ۽ ودار ۽
 اوشتاگ ات۔

”چہ وہد بوتگ؟“ آئی ۽ جسٹ گت۔

آمنے نیمگ ۽ چارگ ۽ نہ ات۔ آئی ۽ جم سپر مارکیٹ ۽ مسٹر بیچ ۽ سک ات
 انت۔ جولی ۽ وئی گھڑیال (watch) چارات۔
 ”دونج انت“ آئی ۽ گوشت۔

”آکئے انت سپر مارکیٹ ۽ ڈن ۽ اوشتاگ؟“ ورنہ ۽ جسٹ گت۔

”مسٹر بیچ انت۔۔۔ نامد اریں مردے۔۔۔“ من گوشت۔

من ہمے ورنہ ہیرت ہیرت ۽ چارات۔۔۔

”بلئے۔۔۔ تو سوسن ۽۔۔۔؟“ آئی ۽ من ۽ جسٹ گت۔

”ہو۔۔۔ تو چوں زان ۽۔۔۔؟“ من جسٹ گت۔

”من تئی عکس حال تاک ۽ دیستگ ات۔۔۔ منی سنگت ۽ پہ من زہر شانی

۽ حال تاک دیم داتگ ات۔“ آئی ۽ گوشت۔

”تو ڈیو ڈنار تھ ۽ سنگت ۽؟“ جولی ۽ جسٹ گت۔

”ہو۔۔۔ تو جولی ۽؟“ آئی ۽ پُرس ات۔

”ہو۔۔۔ من جولی آل۔۔۔“ جولی ءِ در ائینت۔ ”تئی نام کئے انت؟“

”منی نام جوئن مارٹن انت۔“ ہے مرد ءِ گوشت۔

”نی من ءِ سرپد بہ کن ات۔۔۔ کہ آمر دکار کہ سُپر مارکیٹ ءِ دیم ءِ

اوشاتگ۔۔۔ مسٹر بیچ انت؟“

”ہو۔۔۔“ من ءِ جولی ءِ ہر دو کیناں گوشت۔

”جوان۔۔۔ سوسن! تو ءِ جولی بس بہ چارات۔۔۔ من مسٹر بیچ ءِ تامر

(film) کنگ ءِ آل۔۔۔ من چہ شہاے ساعت ءِ بیچ جُست نہ کن آل“ جوئن

مارٹن ءِ گوشت۔

مادمانے خاموش بوت ایں۔ مسٹر بیچ بُرز ءِ شت ءِ پدا جہل ءِ اتک، پہ ہر راہ

گوزی نیں مردم ءِ بچکند ءِ در شان کت۔ جوئن مارٹن ءِ شری ءِ سر ءِ آئی ءِ تامر

گپت۔

”اے سیاہیں دیتک چہ مسٹر بیچ ءِ مادن ءِ نوکیں کہن ءِ پیداگ انت؟“

جوئن ءِ جُست کت۔

”ہو۔۔۔ اے درست چہ ہمودا درانگ ءِ انت۔“ من ءِ جولی ءِ یک

تواری ءِ گوشت۔

”ادے مردم نادر اہی ءِ علّت ہے سبب ءِ چنگ ءِ انت؟“ جوئن ءِ جُست

کت۔

”ہو۔۔۔ چک ءِ جنک ہے سبب ءِ نادر اہ بوتگ انت۔“

”جوئن!۔۔۔ توڈاکٹر ءِ جُست کن۔۔۔ آمر چاں ہے کار ءِ انت۔“ جولی ءِ

گوشت۔

”کماش ءورناہ ہم ہے سب ءنادز اہیانی آماج آنت۔“ من گوشت۔

”مسٹر جورج شر نہ انت۔۔۔ ءمرچاں میتگ حشکیں آڈہورے پیسر ء

ہاموشی بوتگ، اے میتگ مسٹر بیچ ء پیسر بر اہدار بوتگ۔“

”مرچاں بلاہ بلاہیں ڈمپر گوشادی ء بازار ء نیام ء گوز آنت۔۔۔ آتر سناک

ء پڑہتر آنت۔“ جولی ء گوشت۔

”من سرپد آل“ جوئن ء درائنت۔

”نی ہر چیز بدل انت۔۔۔ برینے تڑ ء تابلے ہم کن ایں دانکہ من ء نوکیں

کہن، کنٹری پارک ء مسٹر بیچ ء بابت ء گیشتر سرپدی بہ رس ایت“ جوئن ء گوشت۔

”اے دراجیں کسے“ جولی ء گوشت۔

من ء ہر چیز ء سرپد بہ کن ات۔۔۔ من مسٹر بیچ ء بابت ء ہر چیز ء زانگ

لوٹ آل“ جوئن ء گوشت۔

چارہمی در

ہفتنگے ۽ رند جوئن مارٹن گوں لہنتیں ہم راہاں مئے میتگ ۽ آتگ۔

”مرچی اداہے واستہ اتلگ این کہ ماکنڑی پارک ۽ تامر ۽ جوڑ بہ کن این ۽

مسٹر بیچ ۽ چندے جُست بہ کن این۔“ جوئن مارٹن ۽ گوشت۔

”بازوش۔۔۔ زبردست“ جوئی ۽ گوشت۔

”مسٹر بیچ سلّیں مردے ۽ آئی ۽ کچک چرائی ۽ گندا تہ آنت۔“ من

گوشت۔

شعبے ۽ بیگاہ ۽ من ۽ جوئی میتگ ۽ ”چار راہ“ ۽ سر ۽ نشت این۔۔۔ زمستان ۽

سار تیں روچے ات۔ ہر گس وتی لوگانی تہاآت آنت۔ دَنز ۽ دیتکاں ہر گس لوگ ۽ بند

کُتگ ات۔

روچ ۽ سئے نج ۽ جوئن چار راہ ۽ سر ۽ نشت۔

”کچکاں من ۽ انگر ۽ کُت بلئے من مسٹر بیچ گوں مادن ۽ نوکیں کہن ۽ تامر

کُت ۽ آئی کچکانی تامر ہم جوڑ کُت“ جوئن ۽ گوشت۔

”تو کور ۽ سیاہیں آسمان ۽ تامر جوڑ کُت کہ سیاہیں دیتک چو جمبر ۽ گوز آنت؟

“جوئی ۽ جُست کُت۔

”ہو۔۔۔ چکانی تامر ہم گپتگ“ جوہن ۽ گوشت۔

”بازوش“ من گوشت۔

”ہمارو چاں کہ مسٹر بیچے شمار شوت دیگے جہد کنگ ات، ہمائی بابت ء
مئے سر پدی لوٹ آں۔“ جوئن ء گوشت۔“

جوئن ء منی ء جولی ء تا مگر گپت۔ ہمارو چانی بابت ء ماگپت ء تزان ء رشوت
دیگے ء کسہ آؤرت۔ مسٹر بیچے مار از رے روز گارے لالچ دیگے جہد کنگ ات۔ ”آئی
ء لوٹ اش ات کہ من ء جولی خاموش بہ باں ء آئے میتگ ء کنڑی پارک ء تباہ بہ
گنت۔“ من گوشت۔

”آئے میتگ ء ہر چیز ء پت برگ ء انت۔“ جولی ء درائینت۔

”مئے لوٹ اش انت کہ آئے ہند ء گوں وتی ما دن ء کار ء ہما ہی ء در بیت
ء مئے واہگ انت کہ چک پداڑاہ ء ووش بہ بنت۔“

جوئن ء وتی دست ء گھڑیال (watch) چارات ء ہما مرد کہ مئے تا مگر ء
گرگ ء ات۔ ”یکبرے بس انت“ جوئن ء گوشت۔

”جولی ء سوسن! شمسے منتوار آں۔۔۔ مادیے ہفتگ ء کایاں۔ گڑا شٹا مئے
گمک ء کن ات؟“ جوئن ء جسٹ گت۔

”ہو۔۔۔ الم“ مادرا اینت۔

من ء جولی ء جوئن رخصت گت ء لوگ ء شت ایں۔ ماگل اتاں ”کہ مانی
نامد ار بہ ایں“ من گوشت منی دپ کنگ ء پرات۔

”ہو۔۔۔ ء مادنیاء سر پد کن ایں کہ مسٹر بیچے آئی ء کار پد پہ ہر گس ء تاوان
انت۔ آلاچار بیت ء اداچہ در کیت“ جولی ء گوشت۔

”من ۽ سڪ ودارِ انتِ كه كدي ٿيلي وڙن ۽ ما پيشِ دارِ گ به ايس“ من
گوشت۔

”من سُديگ آں“ جولي ۽ گوشت۔

”من وت اولِ سُديگ آں۔ به روايس لوگ ۽ چاه ورايس“ من گوشت۔
ماسڪ گلِ ات ايس۔

پانزدہمی در

وہدیکہ من لوگ ء رس اتاں ، منی مات ء پت پریشان ات انت۔ آہانی
لٹاں بچکندگ وتی جاہ ء ، وہدیکہ من لوگ ء پت آں آہاں من ء نہ چار ات۔
”مرچی کجا بوتگ ء۔۔۔؟“ پت ء جُست کُت۔
”بلئے چیا۔۔۔؟“ من گوشت۔
”پسو۔۔۔ بہ دے۔۔۔ تو کجا بوتگ ء مرچی؟“ پت ء پہ تزدی جُست
کُت۔

”من جوئن مارٹن ء گورا تا مرء کشگ ء بوتگ آں“ من گوشت۔ ”بلئے شُما
چیا اے جُست ء کنگ ء ات؟“
”تا مر کُش اتگ؟۔۔۔ گُرا تا مر ٹیلی وژن ء شنگ بیت؟“ مات ء پہ من
بچکندے در شان کُت ء جُست کُت ء۔ ”تا مر چی یے بابت ء انت؟“
”تا مر ما دن ء نوکیں کہن ء مسٹر بیچ ء بابت انت“ من در ائینت۔ ”چاہ
است؟۔۔۔ من سک شُد یگ آں“

”اتاں۔۔۔ سوسن ، چاہ نیست۔۔۔ مسٹر بیچ ء سپر مارکیٹ پما بند کُنگ
مرچی۔۔۔ ما بیچ سودائی کُت نہ کن ایں۔“ منی پت ء گوشت۔
”چی واستہ؟“ من جُست کُت۔
”تو انگت ء جُست کن ء کہ سبب چی انت۔۔۔؟ سبب تو ء۔۔۔“

سوسن! سبب توئے۔۔۔ مسٹر بیچ گوشتگ ء انت کہ آئی ء بگیر ء تا مَر جوڑ کنگ بوتگ
پیشکہ پہ شٹا سپر مارکیٹ بند انت۔ “پت ء گوشت۔

”میتگ ء موٹل دُرست بند انت۔۔۔ ما ایندگہ میتگ ء نیادی ء شت نہ
گت۔“ مات ء گوشت۔

”گڑا بس کج انت؟“ من جُست گت۔

پت زہر ء پُرآت پچی نہ گوشت ء۔

”مرچی شپ ء چاہ نیست۔۔۔ ءپہ باند اتا ارز بند (Break fast)، شام ء
چاہ نیست انت“ مات ء گوشت۔

”من سک بزینگ آل“ من گوشت۔

”حُداء واستہ۔۔۔ حُداء واستہ سوسن مسٹر بیچ ء بل ات کار کنت“ پت ء
بیزاری ء گوشت۔

”اننا۔۔۔ ہیچ وڑا ناں۔۔۔ مسٹر بیچ مئے میتگ ء تباہ ء برباد کنگ ء انت۔
۔۔۔ کسے ودیم ء در بنیت۔۔۔ دُرست وتی گردناں کار بیچ ء مہ دینت۔ تا مَر ء شنگ
بو نگ ء رند ہر کس مسٹر بیچ ء بابت ء سر پد بیت۔“

”تو وتی کہول ء بابت ء جیڑا تگ؟ مئے چی بیت سوسن!؟۔۔۔ ماتئی سبب ء
شُد ء مُردارباں۔“ پت ء زہر زہر ء گوشت۔

”مارا بس (Bus) دیم ء میتگ ء رست کنت۔ مسٹر بیچ گول ما دن ء سیاہیں
دیتکاں مئے میتگ ء ویران گت نہ کنت۔“ من دُر ائینت۔
”سوسن راست گوش ایت۔“ مات ء گوشت،

آئی ءوتی دست منی پت ء کوپگ ء سرء ایرگت ء گوشت ”سوسن شر کنگ
ء انت۔۔۔ آمر دیتگ ء ہر چیز ء تباہ کنگ ء انت۔“ پت ء ہچ گپ نہ جت۔

”منت وار آل۔۔۔ منی مات!۔۔۔“ من گوشت۔

”باند امن جون مارٹن ء زنگے جن آل ء سپر مارکیٹ ء حالاں دے آل“

”ٹل انت۔۔۔ گڑ امرچی شپ ماہیگ ء دکان ء شامے وڑ کن ایں۔۔۔

شپ گوزایت“ مات ء گوشت۔

”بازوش“ من گوشت۔

پت آس ء گور اہاموشی ء نشنگ ات جیرگ ء ات۔

شمار است بہ گوش ات۔ مسٹر بیچ شریں مرد مے نہ انت، پت ء گوشت۔

”منی چک سوسن!۔۔۔ جون مارٹن ء بہ گوش۔۔۔ کیت انت۔۔۔ مے

باگ ء چارایت، سبزی سیاہ تر اتگ انت۔ اے سال ء ورگی نہ انت۔۔۔ من ء مسٹر

بیچ ء سرپد بوتگ ء دیر لگ اتگ۔ من مسٹر بیچ ء شریں مرد دے سرپد بوتگ آل“

پت ء گوشت۔

”من چہ تو پہلی لوٹ آل ابا!۔۔۔“ من گوشت۔

پت مے گپ ء سرپد بوت۔ ”ایوک ء مے باگ ناں۔۔۔ بلکن۔۔۔

میتگ ء مردمانی باگ ہم تباہ بوتگ انت۔ مے میتگ ڈولدار بوتگ۔۔۔ نی چارگ نہ

بیت۔۔۔ چیا اے مردکار ء چُش گت۔“ پت ء گوشت۔

آئی ء چم ارس ات انت۔

”زر ء واستہ ابا!۔۔۔ زر لہتیں مردم ء گنوک کنت۔“ من نرم نرم ء گوشت۔

”ہو۔۔۔ زڑے واستہ۔۔۔ مسٹر بیچے پھڑ پھڑا ہڈی کہیگ انت۔“ مات ء گوشت۔
 منی کماش سک بے چاڑا ات۔ آدل ء توک ء پسنگ ء ات۔ آئی ء وتی باگ
 ء باگ ء سبزی دوست ات انت۔ مات ماہیگ ء دکان ء شام ء زیرگ ء نہ شت۔ من
 سک شدیگ ات آں۔ شت ء نپاد ء سر ء تچک بیت آں۔ من وتی کماش ء بابت ء
 پریشان ات آں۔۔۔ بلئے دل ء گل ات آں کہ پت مسٹر بیچے ادا بونگ ء وش نہ
 انت۔ گڈ سر ء آ مئے راہ ء اتلگ ات۔ اے مئے واستہ وشیں گئے ات۔

شانزدہمی در

دو ہفتگ ء پد، پنج شنبے (Thursday) ء بیگاہ ء مئے میتگ ء گور ء کوہاں
 ہاموشی ات۔ میتگ ء چارہ ء سر ء کس نیست ات ء دمک بے تواریت ات۔ سپر
 مارکیٹ ء کیفے بند ات، ما دن ء نوکیں کہن ء دیتک دنزی نہ بوتگ ء ات۔ مسٹر
 پنج ظاہر نہ ات۔ تا مر ء مسٹر پنج ء مراگہ در اکت ات۔ مسٹر پنج ترس ء آماج بوت۔
 تا مر ء نام ”کس گبرے پہ گاری ء ننیل ایت“ دیگ بوتگ ات۔ من ء جولی ٹیلی
 ویژن ء دیم ء گوں وتی مات ء پت نشت ایں۔ تا مر ء ما دن ء نوکیں کہن ء بگیر ء
 کشتگیں زہر شانی ء سیاہیں دیتک ء مز نیں ڈمپرنی بابت ء گپ گت۔

تا مر ء جو سن مارٹن مسٹر پنج ء گور ء پہ گلگد ارے (interview) ء روت
 گڑا مسٹر پنج گرانیں جستانی پسواں دات نہ کنت۔ پادکیت گوں وتی کچکاں روت۔
 دیتکانی سبب ء نادر اہیں چک ء نُنک پیش دارگ بنت۔ ہر کس ء اے گپ اش کنگ
 ات کہ مسٹر پنج مردماں لالچ دیگ ء انت۔ مئے براہ دار ء وش زیدیں میتگ ء جاور ء
 بزہن ہر کسی لُنثانی سر ء ات۔ دُرستانی گپ اش ات ”اے ڈولد ار ء وش زیدیں میتگے
 ات“ تا مر ء ہلاس بوتگ ء پیسر کوہانی دیم ء کنڑی پارک پیش دارگ بوت۔ جولی
 تا مر ء گلگد ار ء گوش ایت ”بچاریت مسٹر پنج مئے کوہاں دڑی کنگ ء انت ء مئے
 میتگ ء تباہ کنگ ء انت۔ مارا آئی ء دیم ء در ایگ لوٹ ایت۔“
 من ء جولی گل ء بال ات ایں۔ ماناچ ء صحبت گت۔

نی ٹلک ۽ ہر مردم مسٹر نیچ ۽ بابت سر پد ات۔ مئے لوگ ۽ فون ۽ تو ارگت۔

گڑامات ۽ من ۽ تو ارگت ”اے تئی فون انت“

اے مسٹر نیچ ۽ فون ات۔ آسک زہرا ات۔ آئی ۽ گوشت ”سوسن!

۔۔۔ تو اے تا مڑ جوڑ کنگ۔۔۔ تو بڑ نیگ بہ ۽۔۔۔ بہ نند ۽ بہ چار۔۔۔ جی جی بیت“

منی پت ۽ من ۽ ملوری ۽ دیست۔ اتک ۽ ٹیلی فون ۽ زرتے۔

”انناں مسٹر نیچ۔۔۔ تو بڑ نیگ بہ ۽۔۔۔ تو باندا چدا چہ روئے۔۔۔ باندا نہ

بلکن مرچی شپ۔۔۔ نی ٹگل چہ ادا۔۔۔۔۔ ماترا وتی میتگ ۽ نہ لوٹ ایں۔

ہمد ہی در

جمعہ ء سہب ء چرچ ء گور ء بلاہیں کوٹی یے ء دیوانے دارگ بوت۔ ڈیوڈ
 نار تھ ء لوگ بانگ میری ہمود ء ات۔ ماجون مارٹن ء ڈیوڈ نار تھ ء شگر گیت کہ
 آہاں اے تامر جوڑ کنگ ات۔ تامر ء مسٹر بیچ ء ہر سلکاری پد رگت ات۔
 کماشیں مسٹر جورج کوٹی ء توک ء پشت ء نشنگ ات۔

”نی ماڈرستاں تامر چارات۔۔۔ ماڈرست مسٹر بیچ ء بابت ء سر پد ایں۔۔۔
 بلے نی آئی ء چون گلین ات“ آئی ء مردم جست گت ات۔
 ”ماڈرست اگاں آئی ء سپر مارکیٹ ء سودائی مہ کن ایں۔ آوت روت“
 جولی ء مات ء درائینت۔

”ہور است گوش ء سپر مارکیٹ ء چیز ہم گران ات“ دگر جنینے ء گوشت۔
 ”ماگاں دگ ء بند بہ کن ایں۔۔۔ ڈمپرائی کار اوشت ایت“ منی کماش ء
 گوشت۔

”ماڈرستاں ماڈن ء نوکیں کہن ء کار ء روگی نہ انت“ دگہ مرد کارے ء
 گوشت۔

”جی۔۔۔ گڑاپہ ورگ ء واستہ ماڈرچہ کجا بیار ایں۔۔۔؟“ یلے ء جست
 گت۔

”مادرست یک جاہ بوت کن ایس ءیکے دومی ءگمک ءگت کن ایس۔۔۔ زر
ء جاہ زر ءورگ ء جاہ ءورگ۔“ مسٹر جورج ء گوشت۔

ہر کس ء سپر مارکیٹ ء سودائی یلہ دات ء مادن ء کہن ء کار داراں کاریلہ
گت۔ مردیں، جنین ء چک دگ ء سر ء نشت انت، دگ اش بندگت۔

دانکہ مسٹر بیچ جنجالانی دیمپان بہ بیت۔ ہر کسی لوٹ ہمیش ات کہ مسٹر بیچ
ء مادن ء کہن ء کار مہ کنت ء اے ہند ء یلہ بہ دنت۔ سپر مارکیٹ ء وردن بہانہ بوت
انت۔ چیا کہ مردماں سئے چار کلاک ء پند بُرات ء چہ دگہ بازاراں وردن آؤرت۔
مسٹر بیچ سک تاوان بار بوت۔ آئی ء واستہ اے ہند تک بوت۔۔۔ گڑا آاے میتگ
ء یلہ کنگ ء لاچار بوت۔

مسٹر بیچ ء آور تگلیں گپ چل ء جنجال کم کم ء تم ات انت۔

ہما مردماں کہ وتی ہند یلہ داتگ ات۔ پدا و اتر اش گت۔ دگہ مردم کہ
اتک انت، آہاں باز ہنر گون ات۔ آہاں دکان ء کار جاہ بیچ گت انت۔ من ء جولی ء
گد ء دریس ء کار جاہ ء کار گت۔ ماکوٹ، پشک ء شوکیں ادلس ء دوچک در بُرت۔
میتگ ء مردماں کار رست، ہر گس ء کہ ڈن ء ہنرے گون ات، کارے بند ات گت
ئے۔ منی کماش ء ہم شتریں کارے رست۔ منی براتاں آیک ء پد دکان بیچ گت۔
میتگ پدا شربوان بوت۔ من ء جولی ء کہ کار بوج گت گڑا مدام شت ایس ترات ایس،
کنڑی پارک ء شت ایس کوہ ء سر ء نشت ء وتی میتگ ء پُرزید ء دل کشیں ندرگ
گت۔ گپ جت، گوشتگیں روچانی گپ چل ء گرانی یات گت انت۔

”کار گران ات بلئے مادرستیں جنجالاں ابیدیلہ نہ دات“ جولی ء گوشت۔

من جولی ۽ گپ ۽ دانکے پر لیس ات ۽ گوشت۔

”ہو۔۔۔ ما آئی ۽ سلکاری دیم ۽ روگ ۽ نہ اشت انت۔ نی مئے میتگ گل

انت۔۔۔ پد اسبز ایت ڈن ۽ دز ستیں مردم کاینت گوں نوکیں ہنر ۽ کاراں گڑا مئے

ہندوش حال بیت۔“

